

doucnost ceny a možnosti výhry, že losy čsl. červeného kříže budou staženy a nebudou již hráti, že tím byla uvedena v omyl a pohnuta k tomu, že vydala dne 3. května 1928 agentům místo peněz na splátku kupní ceny za státní stavební losy kromě jiných svých losů také los čsl. červeného kříže, na který později dne 1. června 1929 připadla hlavní výhra 150.000 Kč, a že tato výhra byla po srážce výherní daně vyplacena v zažalované částce 112.505 Kč výherci, osobě to třetí, na sporu nesúčastněné. V žalobě prohlásila žalobkyně zároveň ochotu, že navzájem vrátí vše, co z uvedeného losového obchodu ve svůj prospěch od žalovaných obdržela. Škoda na jmění může záležeti buď ve skutečném (positivním) zmenšení jmění (úbytek, *damnum emergens*) anebo ve ztrátě zisku, jehož by někdo byl dosáhl podle obyčejného sběhu událostí (ušlý zisk, *lucrum cessans*), anebo v obojím zároveň. Nárok na náhradu skutečné škody (*damnum emergens*), žalobkyně v tomto sporu vůbec neuplatňovala. Vždyť není sporné, že losy, jež odevzdala agentům spolužalované firmy místo hotového placení, byly jí částkou 2.000 Kč zaúčtovány na kupní cenu za státní stavební losy, a žalobkyně ani netvrdila, že cena jejích losů, daných na místě hotového placení části kupní ceny státních stavebních losů, byla větší, než zaúčtovaná částka 2.000 Kč. Zbývá tedy ještě uvážiti, zdali v žalobě požadovanou částku 112.505 Kč lze považovati za ušlý zisk (*lucrum cessans*). Podle § 1293 obč. zák. jest ušlým ziskem, co má někdo očekávati podle obyčejného sběhu událostí a čeho by byl docílil, kdyby se nebyla vyskytla určitá překážka (viz rozhodnutí čí. 4677 a 11.531 sb. n. s.). K pojmu »ušlého zisku« nestačí pouhá možnost zisku, nýbrž jest potřeba bezpečnosti neb aspoň pravděpodobnosti, že by zisku bylo dosaženo, kdyby určitá okolnost nebyla nastala. V souzeném případě spatřuje žalobkyně škodu, jejíž náhradu požaduje, jen v tom, že neobdržela hlavní výhru, která připadla na los čsl. červeného kříže, a překážku toho shledává v okolnosti, že onen los byl tažen, když přešel zaviněním žalovaných z jejího jmění do jmění osoby třetí, která pak obdržela výhru. Avšak výhra na los jest okolností naprosto nejistou, mimořádnou a nahodilou, kterou nelze očekávati podle obyčejného sběhu událostí. Výhra závisí především na tom, že los bude tažen a tah určitého losu nemůže žádná smluvní strana svým přičiněním ani přivoditi ani zmařiti. Majetková hodnota naděje na výhru losů dosud nezažených dochází výrazu jen v jejich kursovní ceně a v souzené věci jest jí posuzovati podle doby, kdy ke zcizení losů žalobkyní došlo. Ušla-li tedy žalobkyni hlavní výhra na los proto, že onen los byl ještě před tahem převeden na osobu třetí, nelze v tom spatřovati její »ušlý zisk« ve smyslu právě vyloženém. Z toho plyne, že žalobní nárok na zaplacení částky, která byla vyplacena třetí osobě jako hlavní výhra na los čsl. červeného kříže, není zákonem odůvodněn.

Čís. 12261.

Výpověď ve smyslu § 561, druhý odstavec, c. ř. s. jest platná (vykonána účinně), byla-li vypovídáné straně řádně doručena a nepodala-li

tato ve lhůtě námitky. Jsou-li tyto náležitosti splněny, stala se soudní výpověď' exekučním titulem, a nebylo třeba, by bylo vykázáno i její doručení vypovídající straně.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1933, R I 1130/32.)

Nájemník Jaroslav H. dal pronajímatelům, manželům R-ovým soudní výpověď' z bytu. Usnesení o soudní výpovědi bylo doručeno manželům R-ovým, kteří proti výpovědi nepodali námitek. Na základě výpovědi navrhli manželé R-ovi povolení exekuce vnučeným vyklizením Jaroslava H-a. Soud první stolice exekuční návrh zamítl, ježto nebylo usnesení o soudní výpovědi doručeno Jaroslavu H-ovi. Rekursní soud exekuci povolil. Důvody: Podle § 561 druhý odstavec c. ř. s. může, dala-li jedna strana druhé platnou výpověď', ji druhá strana proti straně vypovídající ve skutek uvést. Tím se tu rozumí postup podle § 575 třetí odstavec c. ř. s. Není však zákonného ustanovení, že postup ten jest odvislý od toho, že usnesení připouštějící výpověď' bylo včas doručeno straně vypovídající. Ostatně z ustanovení § 347 druhý odstavec j. ř. plyne, že má soud straně vypovídající sdělit na rubrice, kterou při povolení výpovědi zadrží, data doručení výpovědi straně vypovídající. Z tohoto ustanovení plyne, že se k účinnosti výpovědi jako exekučního titulu nevyžaduje doručení usnesení o výpovědi straně vypovídající. Také jest i z § 562 c. ř. s. usuzovati, že se k účinnosti výpovědi jako exekučního titulu vyžaduje jen, že nebyly proti ní podány včas námitky. Proto, ano je v souzeném případě nesporno, že nebyly podány námitky vymáhající stranou jako vypovídanou a tedy jediné k námitkám oprávněnou, nabyla výpověď' právní moci a jest exekučním titulem bez ohledu k tomu, zda byla straně vypovídající doručena, čili nic.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs se odkazuje na správné odůvodnění napadeného rozhodnutí, k němuž se dodává, že podle § 1 čís. 4 ex. ř. jsou exekučními tituly soudní výpovědi smlouvy nájemní nebo pachtovní o pozemcích, budovách a jiných předmětů tam uvedených, jestliže proti výpovědi nebyly podány včas námitky. Jest tedy výpověď' ve smyslu § 561 druhý odstavec c. ř. s. platná, správně vykonná a účinná («wirksam vorgenommen»), byla-li vypovídané straně řádně doručena a nepodala-li tato ve lhůtě námitky (tak také Neumann, Kommentar zu den Zivilprozessgesetzen 1928, str. 1455 u § 561 c. ř. s.). Jelikož tyto náležitosti jsou splněny, stala se soudní výpověď' ze dne 28. července 1932 exekučním titulem, a nebylo třeba, by bylo také ještě vykázáno její doručení vypovídající straně, což jest jen podmínkou toho, by mohl započítí proti ní běh čtrnáctidenní lhůty § 575 třetí odstavec c. ř. s. (sb. n. s. 1988, 6432), o což zde nejde.